

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	Indexat la: 00175.06
--	---------------------------------

Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work

OS	ACHIMAȘ CADARIU, Andrei. <i>Metodologia cercetării științifice medicale</i> . Cluj-Napoca: Editura Medicală Universitară Iuliu Hațieganu. 1999.
OA	HUGUIER, M.; MAISONNEUVE, H.; BENHAMOU, C.-L.; DE CALAN, L.; GRENIER, B.; FRANCO, D.; GALMICHE, J.-P.; LORETTE, G. <i>La rédaction médicale. De la thèse à l'article original. La communication orale</i> . Troisième édition. Vélizy: Doin Editeurs. 1998.

Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.130 - p.133	p.009 - p.011
p.133 - p.138	p.013 - p.017
p.138 - p.143	p.019 - p.028
p.143 - p.145	p.029 - p.032
p.146 - p.148	p.033 - p.036
p.149 - p.151	p.040 - p.042
p.151 - p.155	p.045 - p.050
p.155 - p.157	p.053 - p.055
p.157 - p.164	p.057 - p.068
p.164 - p.167	p.069 - p.072
p.167 - p.170	p.075 - p.078
p.170 - p.175	p.081 - p.089
p.175 - p.179	p.127 - p.137
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Vezi argumentarea calificării de plagiat pe pagina următoare.

Argumentarea calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.*
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicionate.*
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.*
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.*
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.*
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicionate prin poziția sa explicită.*
- vii) În opera suspicionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de ar-*

¹ Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. *Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. *Prevenitor de plagiat*. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

gumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

Metodologia cercetării științifice medicale

ANDREI ACHIMAȘ CADARIU

EDITURA MEDICALĂ UNIVERSITARĂ
IULIU HAȚIEGANU
CLUJ - NAPOCA

METODOLOGIA CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE MEDICALE.

Autor:

Andrei Achimaș Cadariu

ISBN 973 – 98636 – 5 – 5

*Toate drepturile acestei ediții rezervate Editurii Medicale Universitare "Iuliu Hațieganu".
Tipărit în România. Nici o parte din această lucrare nu poate fi reprodusă sub nici o formă,
prin nici un mijloc mecanic sau electronic, sau stocată într-o bază de date fără acordul
prealabil, în scris, al editurii.*

Copyright © 1999 EDITURA MEDICALĂ UNIVERSITARĂ " IULIU HAȚIEGANU".

Coperta: Liviu Vlad

Editura Medicală Universitară "Iuliu Hațieganu"

a Universității de Medicină și Farmacie "Iuliu Hațieganu" Cluj - Napoca.

3400 Cluj-Napoca, 13, Emil Isac st. tel. + 40-64-197256, Fax: +40-64-196585

Director: Conf. Dr. Liviu Vlad

REDACTAREA MEDICALĂ

Scopul acestui capitol este de a ajuta pe cel ce are de redactat un text medical (o teză, un memoriu sau un articol original). El expune principiile redactării științifice medicale și aplicațiile lor în cadrul unei cercetări științifice. Cunoașterea acestor principii permite autorului o redactare riguroasă, clară și concisă. Ea contribuie, pe lângă interesul științific al lucrării, la acceptarea ei de către comitetele de redacție a revistelor științifice. Multe dintre aceste principii se aplică de asemenea la redactarea unui articol de învățământ sau a unei cărți.

Pentru a scrie un articol trebuie să se știe: unde și cum să se caute documentația, să se facă o primă selecție rapidă a documentelor și să se stocheze informațiile pentru o utilizare facilă.

Drumul unui articol între manuscris și revistă și publicarea lui este deseori necunoscut pentru autori. El ar trebui să aibă o incidență asupra redactării articolului însuși. Limbajul utilizat pentru publicații necesită o reflexie asupra acestui subiect, el constituind o sursă de polemici.

Ultima parte a capitolului este un îndreptar pentru pregătirea și expunerea orală și a unui poster la un congres.

REDACTAREA ȘTIINȚIFICĂ

Redactarea științifică a unui articol poate fi comparată cu sticla unui acvariu, conținutul științific al articolului fiind reprezentat de peștii conținuți în acel acvariu. Interesul care trebuie acordat aspectului redacțional este primordial: dacă sticla acvariului este opacă, este imposibil de admirat conținutul, oricât de frumos ar fi. Pe de altă parte, redactarea nu constituie un obiectiv în sine: nimeni nu privește acvariul pentru sticla sa. Această comparație face să se înțeleagă legăturile care există între formă, aspect redacțional și fond (conținutul științific al unei publicații). Experiența demonstrează că deseori există o coerență între fond și formă: "ceea ce se știe bine se enunță clar" (Boileau – *L'art poetique*. Cântul I). În concluzie, exprimarea unui gând este cu atât mai cuprinzătoare, cu cât este mai clar exprimat.

Pentru un cititor, interesul științific al unui articol bine redactat, adică precis, clar și concis, apare facil. Dacă articolul este imprecis, opac, cu digresiuni, cititorul trebuie să-și consacre un timp îndelungat pentru a tenta, deseori în van, să descopere conținutul. Cunoașterea principiilor de redactare științifică permite astfel cititorului să îndepărteze de la prima vedere articolele care nu respectă aceste principii. Făcând aceasta, el

câștigă mult timp, în comparație cu riscul de a nu recunoaște mesajul științific ascuns al unui articol prost redactat.

Obiectivele redactării științifice

Obiectivul principal al redactării medicale este de a transmite un mesaj științific, forma obișnuită fiind articolul original sau darea de seamă asupra cercetării. Acest obiectiv explică faptul că redactarea științifică este o tehnică derivată din știință și nu din literatură sau poezie. Redactarea științifică este, în fapt, dirijată de principii ce relevă ele însele rigoarea științifică. Este vorba de principii ce au apărut progresiv, răspunzând unei logici și nu unor dogme impuse. De exemplu referințele trebuie date pentru ca cititorii să se poată orienta ușor și repede. Ele nu răspund unei reguli unice: există multiple sisteme de referință, având fiecare avantaje și inconveniente. Revistele medicale caută, îndreptățite, să armonizeze prezentarea.

Un obiectiv secundar al redactării științifice este ca lucrarea să fie citită. În literatură, acest scop este atins grație interesului oferit de conținut, de bogăția vocabularului, de stilul autorului. În știință primează valoarea conținutului științific.

Numărul din ce în ce mai mare al revistelor și articolelor medicale impune alegerea cititorilor noștri. Avem tendința de a citi din interes științific articolele cele mai clare, cele mai precise, cele mai concise. De asemenea, avem interesul de a limita abonamentele la revistele care au articole ce răspund acestor principii. În plus, revistele bune atrag articole bune, ele pot să le selecționeze, de altfel, ușor: British Medical Journal primește în jur de 5000 de articole pe an, dar publică în jur de 600, jumătate din articolele primite nu sunt nici măcar supuse unei analize detaliate, pentru că nu sunt originale sau sunt prea specializate sau sunt puțin inteligibile sau sunt, din punct de vedere științific, mediocre.

Cele 3 calități ale unui articol științific sunt:

1. Interesul științific
2. Calitatea redactării științifice
3. Exprimarea lingvistică corectă în limba folosită

Necesitatea de a avea liste cu titluri de lucrări, necesitatea de a publica pentru obținerea de credite pentru cercetare, favorizează, din păcate, proliferarea articolelor și a revistelor. Aceste necesități de publicare, oricare ar fi motivul, în mod cert duc chiar la fraude. În aprilie 1987 această problemă a făcut obiectivul unei discuții în Congresul SUA. S-a propus crearea unei comisii de control și sancțiuni penale în caz de fraudă științifică. Un remediu ar fi o evoluție a comportamentului membrilor

juriilor de concurs sau a comitetelor care atribuie credite pentru cercetare. O cotație a revistelor științifice ar putea fi un mijloc pentru a valoriza revistele ce nu acceptă să publice decât articole de calitate. Școala de medicină din Harvard a propus o măsură preventivă, realistă: se pretinde unui candidat, pentru prezentarea la un concurs, un număr limitat de lucrări: 7 pentru un candidat la un post de conferențiar, 10 pentru un post de profesor. În același spirit, se cere candidaților pentru premiul Nobel (sau pentru Academia de Științe a SUA) un maxim de 12 lucrări din totalitatea lucrărilor lor. Dar este mult mai ușor pentru un juriu de a număra articolele decât de a le citi.

Redactarea științifică și corecta utilizare a limbajului

Principiile redactării științifice nu exclud, în nici un caz, aspectul regulilor gramaticale, oricare ar fi limba folosită. Amalgamarea între redactarea științifică și limbaj incorect relevă o confuzie totală între două noțiuni diferite: principiile de redactare și gramatică.

Rigoare, calitate, concizie

Înainte ca un autor să se întrebe asupra manierei de redactare a unei fraze, a unui paragraf sau a unui capitol, trebuie să răspundă la trei întrebări:

1. Care este formularea cea mai adecvată ideilor sau faptelor care se doresc a fi raportate?
2. Care este expresia cea mai simplă și cea mai clară pentru cititor?
3. Care este forma cea mai concisă?

Aceste trei întrebări au o importanță descrescândă; a nu se sacrifica rigoarea în favoarea clarității, nici claritatea în favoarea conciziei.

Învățarea principiilor universale ale redactării științifice

Principiile redactării științifice nu sunt înnăscute. Nu este suficient să cunoști literele alfabetului pentru a ști citi; nu este suficient de a ști scrie într-o limbă pentru a putea redacta corect un articol științific. Este necesar de a învăța principiile redactării științifice. Necesitatea acestui învățământ s-a impus mai demult în mai multe țări. Spre exemplu, în SUA au fost create departamente de învățare a redactării științifice în universități. La Baylon College of Medicine, L.De Bakey a condus Departamentul de Comunicare Științifică. La Rockefeller University din New York, F.P. Woodford a creat un program de învățământ de 18 luni pentru redactorii științifici profesionali. La Mayo Clinic din Rochester, a fost organizat un învățământ al redacției științifice pentru studenți și pentru practicieni. Departamentul de Redactări Medicale ajută pe acești medici în realizarea

lucrărilor de la conceperea acestora. Acest exercițiu practic este cea mai bună completare practică a învățământului teoretic.

În Marea Britanie, redactarea științifică este predată la Institutul de Științe și Tehnologie din Cardiff. Cursuri universitare au fost organizate pentru prima dată sub conducerea lui S. Lock, "editor" al British Medical Journal.

În Franța, J.P. Revillard a arătat necesitatea unui învățământ al tehnicilor redacționale ale datelor cercetărilor în cadrul unui program postuniversitar. În 1975 J.A. Fasfor a propus crearea unei structuri de învățământ al redactării medicale pe trei nivele:

- 1) un învățământ de câteva ore destinat studenților în medicină, începând din primul sau al doilea ciclu, învățându-i să redacteze o observație a unui bolnav (caz) și să răspundă la o întrebare de examen;
- 2) un învățământ de 4-6 zile, destinat tuturor studenților, care trebuie să-i ajute la redactarea propriei teze și, mai ales, pentru a-i învăța să redacteze o dare de seamă asupra unei cercetări;
- 3) un învățământ mult mai aprofundat a fost propus medicilor care colaborează cu comitetele de redacție ale revistelor medicale sau sunt direct implicați în cercetarea biomedicală.

Aceste inițiative s-au regrupat în 1987 prin constituirea Asociației pentru Dezvoltarea Învățământului și a Cercetării în Redactarea Medicală (ADERREM). A fost încredințată acestei asociații sarcina de a realiza cicluri de învățare de 4 zile, în cadrul unui masterat al Institutului Superior de Comunicație și Management Medical.

TEXTELE MEDICALE

Diversitatea textelor și articolelor medicale răspunde diversității obiectivelor lor. Revistele medicale permit autorilor să se exprime în cel puțin 8 moduri diferite, fiecare corespunzând unui tip de articol bine definit.

Textele medicale sunt:

1. Articol original
2. Editorial
3. Caz clinic sau observație clinică
4. Scrisoare către redacție
5. Revistă generală
6. Punere la punct
7. Analiză comentată
8. Articol didactic
9. Carte
10. Teza de licență în medicină.